

Så er der også spørgsmålet om definition af, hvad der er tale om, når man taler om skade af betydning. Det kan jo godt sådan blive en lidt besværlig diskussion, og nogle af de ting vil vi i hvert fald godt bore lidt videre i.

Så har jeg tidligere i dag nævnt spørgsmålet om forskellen mellem, om man er omfattet af internationale naturbeskyttelsesområder, altså Natura 2000-områder, eller naturen ligger uden for de internationalt beskyttede områder, herunder områder udpeget som særlige naturbeskyttelsesområder, fredede områder, § 3-naturtyper, som ikke er omfattet af samme miljøansvarforpligtelser, hvis de ligger uden for Natura 2000-området.

Jeg forstod på det, den konservative ordfører sagde, at det måske ikke var helt så slemt, som jeg oprindeligt havde troet, men jeg vil i hvert fald sige, at vi vil arbejde videre med og bore videre i, hvorfor der er den her forskel, også fordi miljøansvarsdirektivet jo åbner mulighed for, at man i den nationale definition, som også dækker nationalt defineret natur, godt kunne inddrage de særlige naturbeskyttelsesområder, fredede områder og § 3-naturtyper, som ligger uden for Natura 2000-områderne, sådan at de blev omfattet på samme måde som Natura 2000-områderne.

Det er en mulighed, og det siger vi, fordi vi måske ikke er så nervøse for indimellem at overimplementere EU-direktiver; vi synes somme tider, at det af hensyn til natur, miljø, sundhed osv. kan være relevant at gå længere, end EU kræver af os. Hvis vi så oven i købet kan gøre det uden at overtræde EU-regler, burde det jo kunne vække almindelig glæde og tilfredshed, også blandt de meget EU-ansvarlige partier.

Når der kunne være en særlig grund til at lave den her udvidelse, så er det jo, fordi vi ikke har så forfærdelig meget natur i Danmark, og måske er der ikke særlige argumenter for, at man skal gøre forskel på virksomheder, der ligger i eller i nærheden af et internationale naturbeskyttelsesområder, og virksomheder, der ligger i nationale naturområder. Og så er der jo det udgangspunkt, at der i hvert fald fra Danmarks Naturfredningsforenings side er peget på, at man i Sverige tager udgangspunkt i Rioprotokollen fra 1992 om biologisk mangfoldighed og derfor har valgt at lade direktivet omfatte mere bredt og altså også de svenske nationalt udpegede områder og arter. Og det synes vi sådan set godt at man i hvert fald kunne overveje i det vi-

dere udvalgsarbejde, altså om det kunne være en fornuftig ting.

Det er vel sådan set det, der er de vigtigste konkrete bemærkninger fra vores side. Altså: Enhedslisten er positiv over for forslaget, og vi vil prøve at se på nogle af de områder, jeg har nævnt her. Det er muligt, at vi under udvalgsarbejdet kan overbevise om, at de betænkeligheder, vi har, de overvejelser, vi har om ændringsforslaget, er forkerte, men jeg vil ikke på det her tidspunkt love, at vi ikke vil komme med ændringsforslag. Men altså, udgangspunktet er positivt.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så er det miljøministeren.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Tak til ordførerne for de velvillige kommentarer til de to lovforslag, som gennemfører EU's miljøansvarsdirektiv fra 2004. Jeg tror, at alle har meget stor forståelse for, at man synes, det er ekstremt kompliceret, for det er det jo. Det er ekstremt kompliceret at få sådan nogle fuldstændig nye gennemgribende principper indarbejdet i et lands lovgivning i et land, hvor der er rigtig meget miljølovgivning i forvejen. Så det er i hvert fald en selvstændig grund til, at det har denne meget, meget komplekse karakter. Det er klart, at hvis man ikke havde noget og ligesom startede på bar mark, så ville det jo ikke være nær så komplekst.

Kl. 16.40

Jeg kan jo høre, at der hele vejen rundt er stor opbakning til formålet med lovforslaget. Formålet er at få en effektiv og ensartet håndhævelse af en række EU-regler om natur og miljø og også at sikre forurenere betaler-princippet. Som sagt er det altså udmøntningen af et EU-direktiv, så det er jo ikke bare i Danmark, vi skal igennem den her øvelse. Det her er grundlæggende en måde at gøre det langt lettere at håndhæve miljøovertrædelser på i hele EU.

Det er jo faktisk to love, vi behandler her. Den ene lov, miljøskadeloven, L 176, er en ny lov, som definerer miljøskader og giver regler for påbud om undersøgelse og afhjælpning af skader, og den anden lov, L 175, indeholder de ændringer i miljøbeskyttelsesloven og 13 andre love, som giver myndighederne hjemmel til at afgøre, hvornår der foreligger en miljøskade i direktivets forstand, og hvem der er ansvarlig for den.

Direktivet gælder for betydelige skader på jord, vand, beskyttede arter og naturtyper, som